

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/693/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614220460
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614220460.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Adriany Murínovej, vo veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava 26, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, proti žalovanej S. W. S. XX, N.. X.X.XXXX, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov Slovenska (ďalej len združenie), Michalovce, Farská 32, IČO: 42 331 579 o zaplatenie 338,94 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 4C/329/2014-51 z 3.9.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku, ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 83,88 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia tak, že združeniu náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že konanie zastavuje, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi (združeniu) na trovách konania 83,88 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2.Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania združenia.

3.Súd v odôvodnení uznesenia o. i. uviedol, že o trovách vedľajšieho účastníka (združenia) rozhodol podľa § 146 ods.2 veta prvá O. s. p. a priznal mu náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia priznaných podľa vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. v platnom znení. Trovy boli priznané za 2 úkony právnej pomoci po 26,56 eur (§10, § 13 vyhlášky), k čomu pripočítal režijný paušál (§15 vyhlášky) t.j. 2 x 8,39 eur t.j. 16,78 eur spolu 69,90 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka (združenia) je platiteľom DPH, teda v zmysle § 18 vyhlášky k odmene advokáta a režijným paušálom je potrebné pripočítať DPH vo výške 20 % t.j. 13,88 eur a celkom náhrada trov konania, ktorú je žalobca povinný zaplatiť v zmysle § 149 ods.1 O. s. p. vedľajšiemu účastníkovi (združeniu) na účet jeho právneho zástupcu, je vyčíslená na 83,88 eur. Súd vedľajšiemu účastníkovi (združeniu) priznal náhradu trov konania z dôvodu, že zastavenie konania zaviniť žalobca, ktorý zobral návrh späť po vyjadrení vedľajšieho účastníka (združenia), ktorý namietal zákonnosť a dôvodnosť podania žalobného návrhu.

4.Žalobca odvolanie odôvodnil nasledovne: [1] Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu (z ktorej pri posúdení vychádzal aj súd), popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods.2,3, §144, §146 ods.2 O. s. p.). Z hľadiska výsledku konania (ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods.1 O.s.p.) vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi žalobcom alebo žalovaným a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne so žalovanou. § 9 ods.4 O.s.p. prvá veta neznamená vytvorenie „ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Nie je preto možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o

náhrade trov konania na vedľajšieho) účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Úspechom sa rozumie síce úspech v konaní, ktorý však reálne spočíva v potvrdení alebo zmene „hmotnoprávneho“ postavenia (uloženie povinnosti plniť alebo zamietnutie návrhu, či v prípade konštitutívnych rozsudkov ich založenie či potvrdenie jestvujúceho stavu). Postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo (v prípade vyhovenia návrhu vo veci samej by nebol povinný na plnenie), a preto aplikácia § 142 ods.1 O.s.p. je v tomto prípade vylúčená. [2] Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Z rozsudku jasne plynie, že otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sa súd podrobnejšie nezaoberal. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, čo súd zjavne nesprávne vykladá. Ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám. V podanom odvolaní nespochybňuje právo na zastúpenie akejkolvek právnickej osoby advokátom, ale v prípade špecifických subjektov ako sú združenia na ochranu spotrebiteľa je potrebné prihliadať na to, že ak zákonodarca určil týmto subjektov určité osobitné postavenie v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., predpokladá sa pomoc zo strany tohto subjektu (logicky za tým účelom bol založený) nie automatickým zastúpením, kde šablónovité podania predkladá právny zástupca a nie samotné spotrebiteľské združenie. Podporne poukázal na Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 25.4.2012, sp. zn. 17Co/91/2012), z ktorého odôvodnenia časť citoval. Trovy právneho zastúpenia by pritom mali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania, ktoré svojím obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Vedľajší účastník na strane žalovanej sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.6.2014, sp. zn. 6 M Cdo 9/2013 a uviedol, čo v ňom bolo konštatované. S ohľadom na uvedené skutočnosti preto tvrdí, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné, činnosť, ktorú vykonáva vedľajší účastník - vstupovanie do konaní, vykonáva na základe osobitného a zákonom priznaného práva. Je v rozpore s účelom právnej úpravy, aby tá umožňovala „so“ konaní vstup subjektom, ktoré nie sú reálne schopné vykonávať svoje činnosti. Ďalej poukázal na to, čo Okresný súd Košice - okolie v rozhodnutí sp.zn. 13C/366/2013 konštatoval. [3] Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 1.1.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť (zákon č. 353/2014 Z.z.) predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedené nesplnil tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania spôsobom, kedy o žalovanej má informácie získané od súdu. Pre nespornosť uvedenej argumentácie poukázal napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 62/2014, v ktorom súd jasne konštatoval potrebu vyjadrenia súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho na jeho strane. Aj pred prijatím novej právnej úpravy bolo účastníctvo spotrebiteľských združení právnou praxou resp. judikatúrou bližšie formulované. S účinnosťou od 1.1.2015 bola na základe zákona č. 353/2014 Z.z. do textu Občianskeho súdneho poriadku prevzatá podmienka, ktorú právna prax už predtým formulovala. Zákonodarca výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 353/2014 Z.z., predkladateľ zákona sledoval zavedením novej úpravy cieľ, ktorý by bol precizovaním právnej úpravy s ohľadom na aplikačnú prax a presné ustálenie rozhodovacej činnosti aj s ohľadom na výklad podávaný Najvyšším súdom SR. Nešlo o zavedenie nových pravidiel či podmienok, len ich spresnenie, čo sa napokon konštatuje takto: Návrh v tomto bode dopĺňa doterajší § 93 O. s. p. a odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady c. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Na základe uvedených skutočností tvrdí, že napadnutý výrok je nezákonný a preto v súlade s § 205 ods.2 písm. a) ku § 221 ods.1 písm. f) a písm. h) O.s.p., § 205 ods.2 písm. d) a písm. f) O.s.p. navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že združeniu náhradu trov konania nepriznal.

6.Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci

podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

7.Súd síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho na daný skutkový stav vyložil a vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania resp. predtým vedľajšieho účastníka.

8.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

10.Podľa § 81 CSP intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

11.Podľa § 85 CSP ak intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, netvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77, vyžadujú prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany podľa § 149 až 154 uplatnené intervenientom súhlas tejto strany; inak na ne súd neprihliada.

12.Inštitút vedľajšieho účastníka bol zák. č. 160/2015 Z. z. CSP nahradený súčasnou úpravou intervenienta pri zachovaní kritéria právneho záujmu na výsledku sporu.

13.V prejednávanej veci trovy uplatnené združením, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené.

14.Z rozhodovacej činnosti súdov, týkajúcej sa priznávania trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi je zrejмый právny názor, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, jeho výdavkami sú výdavky na financovanie jeho účelu a na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník,

vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

15.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16.Podľa § 396 ods.2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

17.Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18.Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto by mal právo na náhradu jeho trov ale s prihliadnutím na osobitosť konania, keď postavenie vedľajšieho účastníka predtým upravené v § 93 ods.2 O. s. p. v podstate zaniklo neboli mu tieto trovy priznané.

19.Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods.1,2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods.1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods.1,2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.(§ 426)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

(§ 427 ods.1,2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 430 ,§ 431 ods.1,2 , § 432 ods.1,2 ,§ 433, §434,§435 CSP).